

ת"פ 66481/12/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 66481-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עוה"ד תמר טופז שם טוב ורמי בן חמו

המאשימה

נגד

פלוני

ע"י עו"ד אמיר נבון

הנאשם

הכרעת דין

רקע ויריעת המחלוקת

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, בו יוחסה לו עבירת איומים.

על פי עובדות האישום, הנאשם היה נשוי לנ' (להלן: **המתלוננת**) עד לגירושיו ממנה בשנת 2015, ולשניים ארבעה ילדים, בהם מ', יליד 2005.

ביום 22.12.2020 בסמוך לשעה 19:30 הגיע הנאשם לקרבת ביתה של המתלוננת והתקשר למ' ממספר טלפון לא מוכר. לאחר שיחה קצרה עם מ', ביקש ממנו הנאשם שיעביר לו את המתלוננת. המתלוננת לקחה ממ' את מכשיר הטלפון ושוחחה עם הנאשם. במהלך השיחה איים הנאשם על המתלוננת, כי אם לא תתן לו את המשמורת על ילדיהם הוא ישרוף אותה ואת הילדים, וכי הוא מוכן להאסר על כך. הנאשם הוסיף, כי הוא מחכה למתלוננת למטה, בקרבת ביתה.

בשל כך יוחסה לנאשם עבירת איומים.

הנאשם כפר במיוחס לו. על פי תשובתו לאישום מיום 22.4.21, המתלוננת - מסיבותיה - בדתה את האירוע.

הראיות

מטעם המאשימה נשמעו עדויותיהם של המתלוננת ומ' והוגשו מוצגים ובהם הקלטת שיחה למוקד המשטרה והודעת הנאשם. מטעם ההגנה העידו הנאשם ואחותו והוגשו מוצגים שונים, בין היתר פלטי פריקה של מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם, אמרות החוץ של המתלוננת ומ'.

המתלוננת

עדות לפני

המתלוננת העידה, כי ביום 22.12.20 הנאשם התקשר לטלפון של בנם, מ' באמצעות יישומון ווטסאפ, וביקש לשוחח איתה על עניין משמורת הילדים. לדברי המתלוננת, לה ולנאשם בן בשם פ' אשר נפגע בתאונת דרכים קשה, ומתנהלת תביעת פיצויים בשל כך, והנאשם מבקש את המשמורת עליו, על מנת שיוכל לקבל את כספי הפיצויים לכשיתקבלו.

לדברי המתלוננת, במהלך השיחה הנאשם אמר "שהוא יעלה עכשיו הביתה וישרוף אותי ואת הילדים, והוא כל החיים שלו בבית סוהר ואין לו מה להפסיד" (ע' 9 למטה) ובנה מ' שהיה לידה שמע את הדברים.

בחקירתה הנגדית של המתלוננת עלה, כי הנאשם נהג להתקשר אליה ממספר חסום, מיישומון ווטסאפ ממספר הטלפון שלו או מיישומון "מסנג'ר". המתלוננת הבהירה, שהיתה מתוחה, ולא שמה לב מאיזה מספר ובאיזו דרך התקשר הנאשם. במהלך השיחה המתלוננת ראתה מחוץ לבניין מכונית, אשר מ' אמר לה כי היא מכוניתו של הנאשם.

עוד עלה בחקירה הנגדית, כי ברקע שאלת משמורת הילדים, העובדה שהנאשם הוא אזרח ישראלי והמתלוננת תושבת שטחים, עניין אשר נגע גם לשאלת גובה הפיצויים שפ' היה צפוי לקבל.

נ/2, שיחת המתלוננת למוקד המשטרה

הוגשו הקלטה ותמלול של השיחה בה התקשרה המתלוננת למוקד המשטרה.

נ/2, הודעת המתלוננת מיום 23.12.20, 11:47

ב"כ הנאשם ביקש להגיש את אמרת החוץ של המתלוננת.

מהאמרה עולה, כי לדברי המתלוננת הנאשם נוהג להתקשר אל ילדיו כל פעם ממספר אחר, ואחד המספרים מהם הוא מתקשר הוא 050-----, ואז הוא מבקש לשוחח איתה.

העדה מסרה את מספרי הטלפון של ילדיה.

ביחס לארוע אמרה העדה, כי ביום 22.12.20 בסמוך לשעה 19:30 הנאשם התקשר למכשיר הטלפון של מ' ואמר לה כי אם לא תוותר על המשמורת היא וילדיה ישרפו, וכי אין לו בעיה לחזור חזרה לכלא, והוא מחכה לה למטה. העדה ראתה את הנאשם מחלון ביתה, כשהוא במכונית בצבע לבן או אפור.

נ/2, שיחה של המתלוננת עם חוקר

המתלוננת אמרה, כי מספר הטלפון היחיד של הנאשם אותו איתרה הוא זה שמסרה בהודעתה נ/2.

מ', בנו של הנאשם

עדות לפני

מ' העיד, כי ביום האירוע הנאשם התקשר אליו ממספר חסום, וביקש לדבר עם אמו, המתלוננת. המתלוננת שוחחה עם הנאשם דרך רמקול המכשיר, והעד שמע את השיחה, במהלכה הנאשם והמתלוננת התווכחו על נושא משמורת הילדים ואז הנאשם אמר לה "או שתתני לי את המשמורת או שאני אעלה עכשיו ואשרוף אותך ואת הילדים" (ע' 17, ש' 28).

לאחר הארוע, העד התקשר למשטרה. לדבריו הם פחדו מהנאשם, שכן: "פחדנו שיקרה משהו, הוא גר מתחנינו, פחדנו שיהיה משהו. ... כי אם הוא רצח לפני, הוא יכול לעשות לנו כל דבר." (ע' 16, ש' 11-13).

לדברי העד, הנאשם לא נהג להתקשר אליו ממספר הטלפון שלו, 050-----, אלא ממסג'ר או מספר חסום, ולעיתים ממספר אחר.

נ/6, הודעה מיום 24.12.20

מ' אמר כי ביום 22.12.20 בשעות הערב, בין 19:00 ל- 20:00, התקשר הנאשם לטלפון שלו ממספר שאינו מכיר. לאחר שיחה קצרה עם העד, הנאשם ביקש שיעביר לו את המתלוננת. המתלוננת ניהלה את השיחה מהרמקול של הטלפון והעד שמע שהיא שוחחה עם הנאשם על נושא המשמורת ובמהלך השיחה הנאשם איים עליה, שאם יקבל ממנה את משמורת הילדים, הוא ישרוף אותה ואת ביתה ובני משפחתה.

הנאשם

אמרות חוץ

ת/1, הודעת חשוד מיום 24.12.20, 12:10

הנאשם הכחיש כי דיבר עם המתלוננת מאז שהשתחרר ממאסר. לדבריו מס' הטלפון שלו הוא 050----- ואין לו מספרי טלפון אחרים.

הנאשם הגיע לחקירה בלי מכשיר הטלפון שלו, ואמר שכח אותו במכונית של נהג ממקום העבודה שלו שהסיע אותו לתחנת המשטרה.

ביחס ליום האירוע אמר הנאשם, כי ילדיו פ', י ו- ב' היו אצל המתלוננת והוא חשב שיבואו אליו, ואז התקשר למ' ופ' אך לא היה מענה. לדברי הנאשם הוא היה בבית, ולא נהג במכוניתו כי אין לו רישיון.

הנאשם אישר כי יש בינו ובין המתלוננת סכסוך בעניין משמורת הילדים, אך הכחיש כי הרקע לסכסוך כספי.

עדות לפני

הנאשם העיד כי התגרש מהמתלוננת, משום שנדון למאסר ממושך, ובין השניים היה סכסוך בעניין משמורת הילדים, שנגע, בין היתר, לכך שהנאשם אזרח ישראלי והמתלוננת תושבת שטחים. לדברי הנאשם, ככל שיקבל משמורת על בנו פ' וכך הוא יקבל אזרחות ישראלית, הדבר יעלה מאוד את סכום הפיצויים שצפוי להפסק לו בשל התאונה בה נפגע.

לגבי הארוע מושא האישום העיד, כי המתלוננת היא שאימה עליו וסחטה אותו, והוא פנה לתחנת משטרה להתלונן

עליה, והופתע כאשר נעצר בשל חשד לאיומים על המתלוננת. הנאשם הכחיש כי איים על המתלוננת בכל צורה ודרך.

הנאשם אמר כי הוא מתקשר לילדיו רק ממכשיר הטלפון שלו וכי יש לו רק מכשיר טלפון אחד. עם זאת, אישר כי ייתכן שהוא עושה שימוש במכשירי טלפון אחרים, של ילדיו, כשהם נמצאים אצלו בבית.

הנאשם הסביר, שלא מסר בעת שנעצר את מכשיר הטלפון שלו לחוקרים, שכן "שכח אותו ברכב".

אחותו של הנאשם, ברא'

אחותו של הנאשם העידה, כי אדם שאינה יודעת מיהו נתן לה את מכשיר הטלפון של הנאשם. ב"כ הנאשם ביקש להגיש באמצעות העדה פירוט שיחות והתכתבויות שנעשו באמצעות הטלפון, אך בהמשך הגיש פלט מודפס, לגביו אתייחס בהמשך.

נ/ו 8, פלטי פריקה של מכשיר הטלפון של הנאשם

לאחר שמיעת העדויות והסיכומים, הגיש ב"כ הנאשם שני תדפיסים של הפעילות ממכשיר הטלפון של הנאשם, ומסיכומיו עולה כי הוא מייחס להם משקל מכריע.

מדובר בתדפיסים שהאחד הוא קובץ האוחז 279 עמודים והשני 705 עמודים. בסיכומי ב"כ הנאשם שצורפו להם נטען, כי מהפלטים עולה שלא בוצעה ממכשיר הטלפון של הנאשם כל שיחה לבנו מ' ביום הארוע והנאשם לא התייחס לאירוע באף אחת מהתכתבויותיו עם אחרים באותו היום.

סיכומי הצדדים

ב"כ המאשימה ביקש להעדיף את עדויותיהם של המתלוננת ומ' על זו של הנאשם - גם אם אין בין עדויות השניים התאמה מושלמת. עוד טען, כי פלט שיחות הטלפון שהוגש (נ/ו 3) סותר את דברי הנאשם, שכן עולה ממנו כי לא נהג להתקשר לילדיו ממספר הטלפון שלו.

בהשלמת טיעון לעניין פלטי פריקת הטלפון (נ/ו 7 ונ/ו 8) הוסיף, כי מהפלטים עולה שבניגוד לדברי הנאשם בעדותו, הוא דווקא נהג להתקשר לילדיו ביישומון ווטסאפ, וכן השתמש במכשירו במספר כרטיסי סים שונים, ולא רק התקשר ממספר הטלפון הרגיל שלו.

ב"כ הנאשם טען בסיכומיו מיום 31.5.21, כי לא ניתן לסמוך על עדויותיהם של המתלוננת ומ'. לגבי המתלוננת טען, כי יש לה מניע להפליל את הנאשם, בשל סכסוך המשמורת, ובשל כך בדתה את האיומים. לעניין משקל דברי המתלוננת הפנה לכך שלדברי המתלוננת היא התקשרה למשטרה מיד לאחר שיחת האיומים, אך מדו"ח הפעולה נ/ו 4 עולה שהארוע דווח רק בשעה 20:59. עוד הפנה לכך שהמתלוננת טענה שבנה מ' אמר לה שראה את הנאשם במכוניתו מחוץ לביתם, ואילו מ' לא חזר על כך.

ביום 5.7.21, לאחר הגשת פלטי פריקת מכשיר הטלפון של הנאשם (נ/ו 7 ונ/ו 8), הגיש ב"כ הנאשם השלמת סיכומים, בה טען כי מהפלטים עולה שהנאשם לא התקשר ביום 22.12.20 למ' כלל ממכשיר הטלפון שלו. עוד טען, כי הנאשם התכתב עם מספר אנשים באותו היום, ובכלל זה עם אחותו, עמה ניהל התכתבות על נושא אישי, וכן עם בנו פ', אך לא

הזכיר כלל את השיחה עם המתלוננת.

לאור זאת ביקש לזכות את הנאשם.

דין והכרעה

על פי התרשמותי הישירה מהמתלוננת ומ', אני מעדיף ללא היסוס את עדויותיהם על זו של הנאשם, וקובע כי הדברים התרחשו כפי שהעידו.

המתלוננת העידה באופן משכנע, מבלי להחמיר בתיאור מעשיו של הנאשם או להשחירו. העדה תיארה את האיומים באופן ברור, וניכר בה כי התאמצה לתאר את הדברים כפי שהתרחשו, מבלי להוסיף או להחסיר.

העדה לא היתה בטוחה באיזה אופן בוצעה השיחה, האם שיחה רגילה, או דרך יישומון ווטאספ או מסנג'ר, או בדרך אחרת. לדברי העדה, הנאשם נהג להתקשר בדרכים שונות, לעיתים ממספר הטלפון הרגיל שלו, לפעמים מיישומונים שונים ולעיתים ממספר חסום, והיא לא הקדישה לעניין תשומת לב במהלך השיחה (שכזכור בוצעה אל מכשיר הטלפון של בנה, מ'). לא מצאתי, כי לעניין זה השלכה כלשהי על משקל דברי העדה.

לאור זאת ניתן לקבוע ממצאים מחייבים על סמך עדותה של המתלוננת, גם לו היתה עדה יחידה.

דברים דומים ניתן לומר על עדותו של העד מ'. ניכר במ' בעת שהעיד חוסר הנוחות שחש ממתן עדות נגד הנאשם וחוסר הרצון לסבכו בביצוע עבירה - והדבר מובן בשים לב לכך שמדובר בנער כבן 15 אשר נדרש להעיד נגד אביו. העד לא מיהר לתאר את האיומים אותם שמע בשיחה בין הנאשם למתלוננת, וב"כ המאשימה נדרש למספר שאלות, עד שהעד חשף את הדברים - טפח אחר טפח.

התרשמתי כי העד עשה מאמץ לתאר את הדברים כפי שהתרחשו וכפי שקלט אותם, למרות חוסר רצונו לפגוע באביו, וניתן לקבוע על סמך דבריו ממצאים מחייבים ברמת הוודאות הנדרשת - גם לו היה מדובר בעדות יחידה.

אני ער לפער בין דברי המתלוננת, כי מ' אמר לה שמכוניתו של הנאשם נמצאת מחוץ לביתם, ובין דברי מ', אשר לא התייחס לדבר בעדותו. מדובר בנקודה שאינה מרכזית ולא ראיתי כי יש בכך כדי להשפיע על משקל דברי שני העדים. מדובר בנקודה שבשולי הארוע, וניתן לקבל שהעדים קלטו אותה באופן שונה זה מזה.

עדות הנאשם מנגד, עשתה רושם רחוק מלשכנע, ולא ראיתי לייחס לדבריו משקל:

בפתח עדותו אמר הנאשם, כי הוא משתמש רק במכשיר הטלפון שלו (ע' 21, ש' 28) ומתקשר לילדיו רק בדרך של שיחות טלפון (ע' 21, ש' 20). בחקירתו הנגדית עלה, כי הטענה אינה מתיישבת עם פלט השיחות אותו הגיש (נ' 3) ואז אמר כי הוא מתקשר לפעמים מהטלפונים של אמו או אחותו (ע' 22, ש' 26), או מהטלפונים של ילדיו (ע' 22, ש' 32).

מהפלטים נ' 7 ונ' 8 שהגיש הסניגור עולה, כי בניגוד לדברי הנאשם בעדותו לפני (ע' 21, ש' 20), כי נהג להתקשר לילדיו רק בשיחות קוליות רגילות, הוא דווקא נהג להתקשר אליהם בעיקר דרך יישומון הווטסאפ וגם באמצעות מסנג'ר.

עוד עולה מהפלטים, כי בניגוד לדברי הנאשם שהוא משתמש רק במספר הטלפון 050-0000000, בוצעו מהמכשיר שיחות ווטסאפ רבות, שלכאורה נעשו ממספרי טלפון שונים מזה של הנאשם, אשר כולם מזוהים בשם חמזה (שמו הפרטי של

(הנאשם).

הנאשם טען שהמתלוננת מנהלת מולו מאבק על המשמורת, בשל שאלת הפיצויים שמגיעים לבנם פ' - אך מעדותו עולה כי אם הוא יקבל את המשמורת, פ' צפוי לקבל פיצויים בסכום גבוה בהרבה, שכן תהיה לו אזרחות ישראלית. משכך, המניע אותו הציע הנאשם להתנהלות המתלוננת, אינו מתיישב עם דבריו שלו.

לאור האמור מעלה, לא ראיתי לייחס כל משקל לדברי הנאשם לפני.

בדיקת מכשיר הטלפון של הנאשם - נ/7 ונ/8

לאחר סיום שמיעת הראיות, ביקש ב"כ הנאשם להגיש ראיה נוספת - פלטי בדיקת מכשיר הטלפון של הנאשם, להם ייחס חשיבות רבה וטען כי יש בהם ראיה פוזיטיבית לחפותו. בשונה מב"כ הנאשם, לא ראיתי כי יש במוצגים כדי להטיל ספק באשמת הנאשם:

ראשית אומר, כי משקלה של הראיה נמוך: הנאשם התבקש להציג את מכשיר הטלפון שלו ביום 24.12.20, כאשר נחקר לראשונה במשטרה על הארוע, ואז טען כי השאיר את מכשיר הטלפון אצל אדם אחר (ת/1, ע' 2). בעדותה של אחות הנאשם ביום 24.5.21 עלה, כי לאחר שנעצר הנאשם פנה אליה אדם שאינו מוכר לה ונתן לה את המכשיר (ע' 24 למטה). ב"כ הנאשם הגיש באמצעות עדה זו תדפיסי שיחות מתוך המכשיר (נ/5) - למרות הערות בית המשפט בדבר אופן הגשת המוצגים. רק ביום 31.5.21, לאחר שמיעת כל הראיות, ביקש ב"כ הנאשם להגיש את הפלטים האמורים באופן מסודר ובסופו של דבר הם הוגשו ביום 5.7.21.

מכאן עולה, כי הראיה הגולמית - מכשיר הטלפון ממנו הופקו הפלטים - הוחזקה זמן רב במקום לא ידוע ואין לדעת מה נעשה בה.

על כך אוסיף, כי הפלטים הוגשו ללא הסבר מה הם כוללים, כיצד הופקו ומה משמעותם, והדבר הקשה על בית המשפט, בשים לב לגודל הקבצים (המחזיקים יחד קרוב ל- 1,000 עמודים).

מעבר לכך, המוצג הוגש לאחר סיום שמיעת הראיות והנאשם כלל לא התייחס אליו בעדותו לפני.

אך גם אם אתעלם מהקשיים האמורים ואניח שמכשיר הטלפון נשמר כל העת באופן ראוי, מבלי שנעשו בו כל שינוי או מחיקה, ואקבל שהפלטים משקפים במדויק את תכנו ללא כל חסר או השמטה ואכן עולה מהם כי ביום הארוע הנאשם לא התקשר מהמכשיר לבנו מ', לא ראיתי כי יש בהם כדי לתרום דבר לבירור המחלוקת:

ראשית אזכיר, כי מ' אמר שהשיחה היתה ממספר שאינו מכיר - ועל כן אין כל תמיהה בכך שהשיחה אינה מופיעה במכשיר של הנאשם. וגם המתלוננת אמרה דברים דומים בעדותה.

מעבר לכך, הנאשם עצמו אישר בעדותו שבמקרים מסוימים השתמש במכשירי טלפון אחרים (ר' ע' 22 למטה מפרוטוקול הדיון מיום 24.5.21). וגם אלמלא היה הנאשם מאשר את הדבר, אין ספק שאדם יכול לנהל שיחה ממכשיר שאינו שלו.

התקשיתי לרדת לעומקה של הטענה שעלתה בסיכומי הסניגור, כי העובדה שהנאשם לא התייחס לשיחה מושא האישום

בהתכתבות עם אחותו (שנעשתה בעברית) או עם בנו פ', מוכיחה שלא איים על המתלוננת.

סיכום

לאור התרשמותי הישירה מעדויותיהם של המתלוננת ומ' והאמון שאני רוחש להם, ולאור התרשמותי השלילית מעדות הנאשם והמשקל הנמוך שראיתי לייחס ליתר ראיות ההגנה, מסקנתי היא כי אשמת הנאשם הוכחה ברמה הנדרשת בפלילים ועל כן מרשיעו באיומים על המתלוננת, כפי שיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' אב תשפ"א, 18 יולי 2021, במעמד הצדדים